

3) Zarzut trzeci dotyczący ochrony zaufania

Skarżąca w ramach trzeciego zarzutu podnosi, że przedsiębiorstwa, które przed powzięciem wiedzy o postępowaniu Komisji na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE dokonały dyspozycji majątkowych, korzystają z ochrony zaufania w odniesieniu do zaskarżonej decyzji.

Skarżąca w ramach trzeciego zarzutu podnosi, że przedsiębiorstwa, które przed powzięciem wiedzy o postępowaniu Komisji na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE dokonały dyspozycji majątkowych, korzystają z ochrony zaufania w odniesieniu do zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Biogas Nord Anlagenbau przeciwko Komisji

(Sprawa T-629/11)

(2012/C 49/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Birkemeyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. dotyczącej niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel” [sygn. akt K(2011) 275];
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania na podstawie § 87 ust. 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca trzy zarzuty:

1) Zarzut pierwszy dotyczący przestrzegania zasady prywatnego wierzyciela

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że w przypadku § 8c ust. 1 a niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) nie chodzi o pomoc w rozumieniu art. 107 f TFUE, ponieważ przedsiębiorstwa, które odniosły korzyść spełniły świadczenie wzajemne takiej samej wartości, które wytrzymuje porównanie z zachowaniem działającego w warunkach gospodarki wolnorynkowej prywatnego wierzyciela.

2) Zarzut drugi dotyczący braku selektywnego charakteru

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że w przypadku § 8c ust. 1 a KStG nie chodzi o pomoc w rozumieniu art. 107 f TFUE, ponieważ przepisowi temu nie można przypisać jakiegokolwiek selektywnie przysparzającego korzyści skutku.

3) Zarzut trzeci dotyczący ochrony zaufania

Odwołanie wniesione w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Petera Strobla od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-56/05 Strobl przeciwko Komisji

(Sprawa T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Strobl (Besozzo, Włochy) (przedstawiciel: adwokat H.J. Rüber)

Dругa strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej.

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie Strobl przeciwko Komisji;
- uznanie za nieprawidłową i stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zaszeregowania, wynikającej z powołania wnoszącego odwołanie w dniu 7 października 2004 r. przez pozwaną;
- nakazanie stronie pozwanej zakończenia dyskryminowania wnoszącego odwołanie oraz zasądzenie od niej odszkodowania za szkodę, jaką z tego powodu poniósł;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok jest obciążony następującymi naruszeniami prawa:

- 1) Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał błędnego ustalenia okoliczności faktycznych w odniesieniu do doświadczenia zawodowego wymaganego na stanowisku, na którym zatrudniony jest wnoszący odwołanie;
- 2) Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał błędnego ustalenia okoliczności faktycznych i wewnętrznie sprzecznej interpretacji dowodów w odniesieniu do zaszeregowania wnoszącego odwołanie do grupy i naruszył w tym względzie obowiązek uzasadnienia;
- 3) Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił pewne zarzuty skargi, nie dochowując spoczywającemu na nim obowiązku uzasadnienia;